

A1 92 4605

KIELIKESKUSUUTISIA

LANGUAGE CENTRE NEWS

OULUN YLIOPISTO
Englannin kielen laitos

03.12.88

N:o 10/1988
JOULUKUU - DECEMBER

RAPORTTEJA - REPORTS

- Eija Ventola: Kielenopetusta ja tutkimusta
C.R.A.P.E.L.:ssa ja C.L.A.B.:ssa 3
- Ari Huhta: Outline of English language oral
skills testing in the language centres 11
- Maisa Martin: Skrivande - symposiumi
kirjoittamisen opetuksesta 20
- Vivian Paganuzzi: 6th National English Oral
Skills Workshop 1988 - Finland-Sweden
Workshop for Teachers of LSP 23
- Pertti Sirviö: Kielistudiopäivä Turussa
29.10.88 29
- Anna Kyppö: Kielistudioamanuenssien kokous 30

KIRJAKATSAUS - BOOKS BRIEFLY

- Deutsch für Mediziner 32
- Deutsche Lehrtexte für Ausländer. Medizin 35

TIEDOTUKSIA - INFORMATION

- Korkeakoulujen kielikeskuksen nauhoite-
palvelu tiedottaa 37
- IX VAKKI-seminaari 43
- "Valenz und Sprachvergleich" seminaari 44
- Video-Kurs für Deutschlehrer 45
- Symposium om Svenska som andraspråk 46
- The Second British Council Seminar on
British Studies 47
- AILA 1990 49

ENGLISH SUMMARY 50

Korkeakoulujen kielikeskus
Jyväskylän yliopisto
40100 JYVÄSKYLÄ 10

Language Centre for Finnish Universities
University of Jyväskylä
SF-40100 JYVÄSKYLÄ 10
Finland
ISSN 0358-2027

KORKEAKOULUJEN KIELIKESKUS
JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO

* * * * *

Das Zentrale Spracheninstitut wünscht allen
"Kielikeskusutisia" -Lesern frohe Weihnachten
und ein Glückliches neues Jahr!
Högskolornas språkcentral önskar alla läsare
av Kielikeskusutisia God Jul och Gott Nytt År!

Korkeakoulujen kielikeskus toivottaa kaikille
Kielikeskusutisten lukijoille Hauskaa Joulua
ja Onnellista Utta Vuotta!:

Veselé Vianoce a šťastlivý Nový rok všem
čitateľom "Kielikeskusutisia" praje
Jazykové stredisko pre fínske univerzity!
The staff of the Language Centre for Finnish
Universities wishes all the readers of
Language Centre News Merry Christmas and
Happy New Year!

Le Centre de Langue pour les Universités
souhaitent à tous les lecteurs de
"Kielikeskusutisia" Un Joyeux Noël et
une bonne année!
Языковой центр для финских вузов поздравляет
всех читателей "Kielikeskusutisia" с Новым
Годом!
El Centro del Lenguas por el Universidades
esperar al todos lectores del "Kielikeskusutisia"
uno bueno fiestas de Navidad y uno bueno nuevo año.

المرحوب اللغوي للجامعات ليفسكني بوجه كان قرابة
مباركة "Kielikeskusutisia" بتهنئات لهم لعيد الميلاد المسيح
و للسنة الجديدة.

* * * * *

RAPORTTEJA - REPORTS

Eija Ventola

Helsingin yliopiston kielikeskus

KIELENOPETUSTA JA TUTKIMUSTA C.R.A.P.E.L.:SSA JA C.L.A.B.:SSA

Ranskan ja Suomen kulttuuri- ja asiantuntijavaihdon puitteissa minulla oli marraskuussa tilaisuus tutustua kahteen merkittävään ranskalaiseen kielenopetus- ja tutkimuskeskukseen, C.R.A.P.E.L:iin Nancyssa ja C.L.A.B:iin Besançonissa.

CRAPELin toiminta on jo ehkä tuttua monelle kielikeskusopettajalle isäntäni Philip Rileyn kirjoittaman kirjan *Discourse and Learning* (1985, Longman) tai mahdollisesti CRAPELin kerran vuodessa julkaiseman *Mélanges pédagogiques* kautta, tai ehkä Jyväskylän lingvistiikan kesäseminaarista, jossa Philip Riley on luennoinut pariin otteeseen. Mutta niille, joille CRAPEL ei ole tuttu, kerrottakoon muutama sana sen perustamisesta ja toimintaperiaatteista.

C.R.A.P.E.L:in (Centre de Recherches et d'Applications Pédagogiques en Langues) perusti Yves Châlon vuonna 1964. Hän oli yliopistouransa alkuaikoina saanut tehtäväkseen organisoida paikallisen polyteknillisen korkeakoulun englanninopetuksen alan tarpeiden mukaan. Yhdessä pienen kollegaryhmän kanssa, johon kuului myös CRAPELin tämänhetkinen johtaja Henri OLeC, hän aloitti englannin erikoisalan kurssit, mutta ryhtyi samalla myös luomaan tutkimusperinnettä alalle. Vielä 1960-luvun alussa ei English for Special Purposes kurssien metodeista tiedetty paljoakaan eikä alalta juuri oltu julkaistu tutkimuksia.

CRAPELin toimintaperiaatteena on alusta lähtien ollut että opetus ja teoria ovat jatkuvassa vuorovaikutussuhteessa. Tutkimustulokset pyritään aina tuomaan takaisin luokkahuoneisiin. Hallinnollisesti tutkimuksen tekeminen on järjestetty niin, että opettajalla on mahdollisuus varata enemmän tai vähemmän aikaa jommallekummalle aktiviteetille, mutta kummatkin muodostavat olennaisen osan työtehtävistä. Tutkimusryhmän ydin-joukko koostuu tällä hetkellä 13 jäsenestä. Nancyyn yliopisto maksaa heidän palkkansa, kuten myös kahden sihteerin, yhden teknikon

ja kirjastonhoitajan palkat. Opettajien opetusvelvollisuus lasketaan heidän asemansa mukaan. Professorit ja heidän tasoisensa tutkijat opettavat 28-viikkoisen lukukauden aikana 256 tuntia ja muiden opettajien opetusvelvollisuus vaihtelee 384 tunnista 512 tuntiin. Tutkimukselle omistettu aika vaihtelee näin ollen huomattavasti, mutta useimmat onnistuvat omistamaan sille viikottain 2 - 10 tuntia. Viikottain pidetään noin 3 tuntia kestävä yleiskokous, johon jäsenet osallistuvat. Ydin-ryhmä jakautuu noin 2 - 4 hengen projektiryhmiin, jotka myös kokoontuvat kerran viikossa muutamiksi tunneiksi keskustelemaan projektin etenemisestä. Näin CARPELissa on aina meneillään 4-5 projektia, jotka saattavat kestää lukukaudesta pariin vuoteen.

Ydinryhmän jäsenten lisäksi CARPELin projekteissa voi olla mukana ns. satelliittijäseniä, useimmiten väitöskirjaansa valmis-televia opiskelijoita, joiden opetus useimmiten liittyy heidän väitöskirjatutkimuksiinsa. Heille maksetaan tuntiopettajan palkka siten, että heidän oletetaan olevan opettajia 3/4 ajasta ja tutkijoita 1/4 ajasta (ts. he saavat palkan neljältä tunnilta, mutta opettavat 3 ja tekevät tutkimusta aina yhden tunnin jokaista kolmea opetustuntia kohden). Satelliittijäsenten velvollisuutena on osallistua CARPELin kokouksiin ja projektikokouksiin (palkatta).

Kielikeskuksista CRAPEL eroaa siinä, että se järjestää myös yliopiston ulkopuolisille paljon kielten jatkokoulutusta sekä opettaa ranskaa ulkolaisille kesäkursseilla. Näistä kursseista se saa tuloja, vaikka suurin osa sen käyttö- ja laitemäärärahasta tulee Nancyn yliopiston budjetin kautta. Joka kevät uudet projektiesitykset käsitellään. Tällä hetkellä CRAPELissa on meneillään seuraavat projektit:

1) **Kuinka oppia oppimaan.** Projekti jatkaa pyrkimyksiä kehittää autonomisen oppimisen metodeja. Oppilas pyrkii löytämään itselleen sopivat oppimistavat ja ohjaa omaa opiskeluaan, etsii oman opiskelumateriaalinsa ja jopa arvostelee itse itseään (tai opiskelijaryhmän jäsenet yhdessä arvostelevat suorituksiaan). Opettaja toimii kontaktihenkilönä ja suorittaa oman arvostelunsa kurssiin osallistumisen, tehdyn työmäärän ja edistymisen mukaan. Projektin tämänhetkisenä tavoitteena on kehittää tietokoneohjelmia, jotka auttavat oppijaa oppimaan. Harvey Moulden, joka on projektin vastuuhenkilö, on kehittänyt sekä ranskan että

englannin sanaston oppimiseen ohjelman nimeltä VOCMAN (vaatii MS-DOSin, ohjelman hinta noin 250 F, voi tilata suoraan CRAPELlista H.M.:lta). Opiskelija syöttää itse koneeseen sanaston ja erilais-ten pelien avulla opettelee kyseiset sanat. Tietokoneita CRAPELissa on tällä hetkellä seitsemän ja itseopiskeluun on suunnitteilla tietokoneosasto.

2) **Oppimistyylyt/kielenoppimisprosessit.** Tämä projekti jakautuu kahteen osaan. Toisaalta on tutkimuskohteena eri kulttuurien väliset erot oppimistyylyissä, ts. yritetään etsiä vastausta siihen, onko eri kulttuureissa erilainen orientaatio oppimiseen, joka sitten realisoituu eri oppimistyyleinä. Toi-saalta etsitään vastausta siihen, miten psykologien kehittämät persoonallisuusmittarit ja kielenoppimisprosessit korreloivat keskenään (onko persoonallisuuden ja opiskelijoiden interlingvan piirteillä yhteyttä toisiinsa).

3) **Ranska/englanti vieraana kielenä - kielenopetus ja oppimismetodit.** Tämä projekti keskittyy tekstuaalisen kompe-tenssin tutkimiseen. Tarkoituksena on kehittää opetusmate-riaaleja, jotka auttavat opiskelijoita kehittämään tekstin-ymmärtämistä, kirjoittamista vieraalla kielellä ja suullista kielitaitoa.

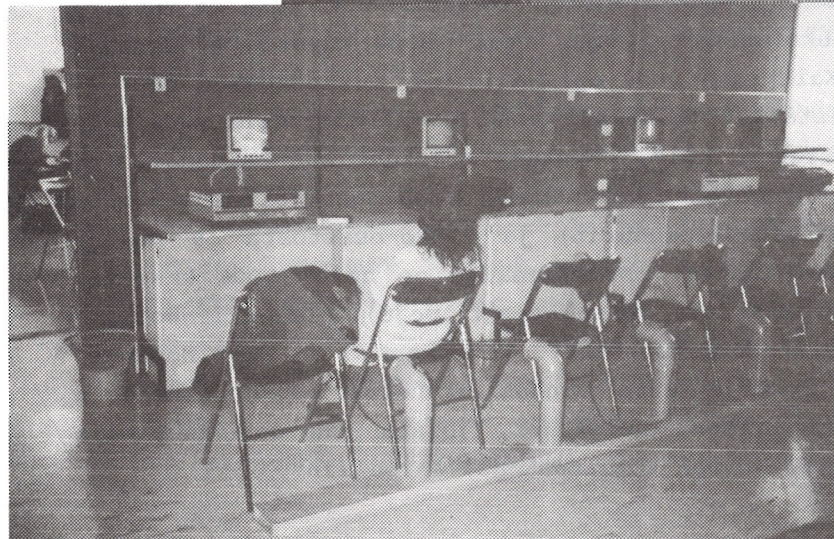
4) **Kulttuuri kielenoppimisen dimensiona.** Tässä projektissa pyritään kehittämään materiaaleja, jotka auttavat ulkolaista opiskelijaa käyttämään uutta kulttuuriympäristöään oppimis-välineenä.

Nancyn yliopistossa on myös useampi itseopiskelukeskus. Vierailin englannin opiskelijoiden keskuksessa, joka on vuosit-tain varsin ahkerassa käytössä, noin 10000 käyntiä kymmenessä kuukaudessa. Kaikkiaan 5000 opiskelijalla on keskuksen käyttö-oikeus, ja näistä 2000 opiskelijaa voidaan luokitella varsinaisiksi "suurkuluttajiksi". Keskus koostuu kuunteluosastosta (koneina pöytiin ruuvatut walkmannit), puheenharjoitusosastosta (normaalit kielistudionauhurit) ja video-osastosta (9 musta-valkoista videolaitetta). Materiaalina on noin 30000 kasettia ja noin 400 videokasettia (suurin osa filmejä). Mielenkiintoisena piirteenä pidin "odotushuonetta". Keskuksessa on yksi hoitaja, ja jos hänellä on kovin kiire asiakas istutetaan odotushuoneeseen ja hän saa korvilleen kuulokkeet, joista hän saa kuunnella englannin opiskelijoiden kokoaman "päivän peilin".

Philip Riley etsimässä kasettia kuunneltavaksi itseopiskelustudiossa

Kuuntelu-
harjoituksia
CRAPEL:n
itseopiskelu-
studiossa

CRAPEL:n itse-
opiskelustudion
videot

Toisena tutustumiskohteenani oli C.L.A.B. (Centre de Linguistique Appliquée Besançon). CLAB sijaitsee lähellä Sveitsin rajaa 130000 asukkaan Besançonissa, Franche-Comté'n maakunnassa. Maisemallisesti se on paremmassa asemassa kuin CRAPEL. CLAB perustettiin vuonna 1958 ja se on erikoistunut intensiiviseen kielenopetukseen, opettajainkoulutukseen, kääntäjäinkoulutukseen sekä soveltavaan kielentutkimukseen.

Hallinnollisesti CLAB kuului aluksi humanistiseen tiedekuntaan Franche-Comté'n yliopistossa, mutta nykyään se on suoraan yliopiston keskushallinnon alainen palveluyksikkö. CLABissa työskentelee noin 200 henkeä (180 opettajaa, joista 80 vakituista; näistä 26 virkaa on valtion kustantamia ja loput CLABin itsensä kustantamia; noin 100 opettajaa työskentelee vuosittaisen sopimusten pohjalla). Hallintohenkilökuntaa on 21, joista 10 on valtion virkoja. CLAB jakautuu kahteen osastoon: toinen osastoista keskittyy ranskan kielen opetukseen ja toinen vieraiden kielten opetukseen.

Ranskan opetukseen keskittyvä osasto järjestää monenlaisia kursseja. Erilaisilla intensiivikursseilla on enintään 18 oppilasta ja heidät ryhmitetään kielitaitotason mukaisesti. Intensiivikurssien opetus vaihtelee 15 t - 30 t/vko. Koko lukukauden tai -vuoden kestävätkä kurssit tähtäävät kielen täydelliseen hallintaan. Lukukauden opiskelun tuloksena on D.A.L.F.-tutkinto (Diplôme approfondi de langue française) ja lukuvuoden opiskelun päätyttyä opiskelija on suorittanut D.E.L.F.-tutkinnon (Diplôme élémentaire de langue française). Opetus koostuu moduleista (esim. yleinen ilmaisu, tunteiden ja ajatusten ilmaisu, kirjoitettu kieli, funktionaalisen kielenkäytönharjoitus, kulttuuri ja sivilisaatio, jne.) ja opetusta annetaan viikottain 12 - 14 tuntia.

Opettajainkoulutus valmistaa ainoastaan opettajia, jotka opettavat ranskaa vieraana kielenä. Tämän kurssin opiskelijat ovat suurelta osin ulkolaisia ranskankielen opettajia, jotka suorittettuaan tämän kurssin saavat joko P.R.O.F. diplomoin (Diplôme Superior de Professeur de Français à l'Étranger; 2 lukukautta) tai C.L.E.F. diplomoin (Certificat pour l'Enseignement du Français aux Étrangers; 1 lukukausi). Kumpikin diplomi koostuu moduleista, esim. kielen täydellinen hallinta, lingvistiikka, didaktiikka, sosiokulttuuri, pedagogiset menetelmät).

CLAB järjestää myös erikoisalojen ranskan opetusta, josta on vastuussa Claude Le Ninan, joka toimi vierailuni isäntänä. Erikoisalojen opetuksessa pyritään yhä alakeskeisempään otteeseen. Aikaisempi lähestymistapa oli, Le Ninan mukaan, liian lingvistinen. Jotta ulkolaiset oppilaat pystyisivät mahdollisimman nopeasti seuraamaan luentoja, kieliopinnot perustuvat mm. äänitettyihin luentoihin.

Kääntäjäinkoulutus on lyhyempää kuin Suomessa ja kestää kaksi vuotta. Kieleksi voi valita kaksi kieltä (kurssimaksu 26000 F/2 vuotta) tai kolme kieltä (30000 F/2 vuotta). Opetus käsittää kielenopetusta, kontrastiivista lingvistiikkaa, sosio-kulttuurin opetusta, kääntämisen teoriaa, kääntämisharjoituksia, konsekutiivista tulkintaa ja erikoisalojen opetusta (laki, pankki- ja finanssiala, talous, tiede ja tekniikka). Kesäkuussa järjestettävien testien perusteella valitaan kursseille noin 30 - 35 opiskelijaa. Opintojensa aikana opiskelijat suorittavat kuuden viikon harjoittelun, josta työnantajat eivät ole velvoitettuja maksamaan palkkaa (mutta usein opiskelija saa palkkaa harjoitteluajalta). Toistaiseksi opettaja Sonja Prudheimin mukaan opiskelijat ovat sijoittuneet varsin hyvin työelämään, joskaan viiden toimintavuoden aikana ei sijoittumista ole seurattu systemaattisesti.

CLABissa opetetaan vieraina kielinä eniten englantia, saksaa ja espanjaa, mutta kursseja on tarjolla myös italian, portugalin, venäjän, arabian ja japanin kielissä. Myös erikoisalojen kursseja järjestetään vieraissa kielissä. Varsinkin yksityiset firmat pyytävät CLABia usein järjestämään alakohtaista kielikoulutusta henkilökunnalleen. Kursseja järjestetään sekä talvella että kesällä ja pituudeltaan ne vaihtelevat kahdesta neljään viikkoon. Kaikki vieraiden kielten kurssit ovat maksullisia. Kahden viikon kurssit maksavat tuntimäärästä riippuen noin 2000 - 4000 F. Kustannuslaskelmat tehdään noin 350 F/t mukaan.

Kysyessäni, mitä opetusmetodeja opettajat CLABissa käyttävät, sain vastaukseksi, että metodin valinta on opettajasta kiinni. Ranskan opetuksessa käytetään kommunikatiivista metodologiaa (mitä se tarkalleen tarkoittaa, näytti kuitenkin olevan vaikeata määrittellä - useimmilta opettajilta sain ympäröivä vastauksia autenttisten materiaalien käytöstä ja funktionaalisen

kielenkäytön korostamisesta, eikä se ranskan alkeistunti, jota seurasin, suuresti mielestäni eronnut ns. traditionaalisesta tunnista). Englannin opettajat näyttivät omaksuneen Gattegnon opetukseen perustuvan "silent way" metodin. Opettaja puhuu mahdollisimman vähän tunnilla ja käyttää värikoodeja ääntämisen harjoittamisessa. Englannin foneemit on kukin koodattu eri värein. Diftongeilla on kaksi väriä. Luokkahuoneen seinällä olevissa tauluissa on värikoodeittain kirjoitettu useimmat alkeisopetuksessa esiintyvät sanat. Opettaja käyttää tauluja näyttääksensä oikean ääntämisen värikoodeittain ja oppilaat käyttävät tauluja ilmaistakseen niitä merkityksiä, joita he haluavat opeteltavalla kielellä ilmaista. Opettaja ei anna malliääntämystä, vaan ilmoittaa päännyökkäyksin ja elein, että oppilaan ääntäminen on hyväksyttävä. Elein opettaja ilmaisee myös kieliopilliset puuteellisuudet, esim. puuttuvan artikkelin. Ymmärtäessään ongelman oppilas toistaa lauseen sana sanalta korjaamassaan muodossa. Viimeiseksi opettaja kiinnittää vielä huomiota intonaatioon hyräilemällä rytmin tai naputtamalla rytmin käsillään ja oppilas toistaa jälleen. Lisäapuvälineenä opetuksessa käytetään erivärisiä ja -kokoisia puupalikoita. Seurasin kahden vanhemman miespuolisen aikuisopiskelijan keskustelua puupalikoista kahden tunnin ajan. Keskustelu oli aitoa kommunikaatiota, vaikka etenikin sangen vaivalloisesti.

Sekä kielistudiota että videota käytetään hyväksi opetuksessa, mutta CRAPELiin verrattuna niiden käyttö tuntui olevan vähäisempää, ainakaan opettajat eivät mitenkään erityisesti korostaneet niiden merkitystä keskustellessamme. Myöskään tutkimuksen tekeminen ei näyttänyt olevan aivan yhtä etualalla ja hyvin organisoitua kuin CRAPELissa. Tutkimusmäärärahoista tuntui olevan pulaa ja useimmiten tuntui tutkimuksen tekeminen jäävän yksilön omaksi harrastukseksi.

Sekä CRAPEL että CLUB olivat mielestäni hyvin mielenkiintoisia tutustumiskohteita ja keskustellessani näissä opetus- ja tutkimuslaitoksissa työskentelevien henkilöiden kanssa totesimme, että osaltaan ongelmamme ovat samat, osaltaan erilaiset. Molemmat laitokset olivat kiinnostuneita kehittämään yhteistyötä Helsingin yliopiston kielikeskuksen ja muiden Suomen kielikeskusten kanssa niin opetuksen kehittämisessä kuin soveltavan kielitieteen tutkimuksessakin.

Voin vain lopuksi todeta, että ensivierailuni Ranskassa (eräänä vuonna aikaisemmin viettämäni päivää Strasbourgiin ei laskettane mukaan) sujuivat ilman ja ilmapiirin puolesta aurinkoisissa merkeissä.

Osoitteet:

C.R.A.P.E.L. - Universite de Nancy II,
23, boulevard Albert Ier
B.P. 33.97
54015 Nancy

C.L.A.B. - Section de Francais
47, rue Megevand
25030 Besancon

C.L.A.B. - Section Langues Étrangères
17, rue Renan
25000 Besancon

Ari Huhta
Korkeakoulujen kielikeskus

OUTLINE OF ENGLISH LANGUAGE ORAL SKILLS TESTING IN THE LANGUAGE CENTRES

This report is the first in a series of articles on oral skills testing at the language centres. The articles are based on interviews and questionnaires administered by the writer to 37 oral skills teachers at eleven language centres in 1988; the first interviews were carried out in co-operation with Anna Mauranen from the Helsinki university language centre. Roughly two thirds of the information was obtained by means of interviews and the rest by means of questionnaires. The majority of the teachers who were involved in the survey were teachers of English.

The charting of practices and problems in oral skills assessment is part of the Language Centre for Finnish Universities' project for the development of language testing at the language centres. The reason for the survey was the fact that no one knows what kind of procedures are used to assess proficiency in oral skills at all the language centres. Information on practices would be helpful both for the testing project in planning its activities and, hopefully, for teachers who for various reasons wish to know more about testing at the other centres.

Lack of knowledge causes problems, for example, when students change universities and ask to be exempted from language courses on grounds of having passed the courses or tests at another university. In these cases it is sometimes difficult to know how equivalent testing at one centre is to testing at another centre. It is evident on the basis of the survey that individual teachers' knowledge of what is going on in assessment at the other centres varies considerably, and that even the best-informed teachers cannot know everything.

It is hoped that the information gathered in this study will help oral skills teachers to form a more comprehensive

picture of testing at the other centres. Perhaps other teachers' experiences, both positive and negative, of various assessment methods will also help as a source of new ideas.

It is clear that survey information of this kind may not remain up-to-date for very long if there are changes in the practices surveyed. Thus, a means for keeping oneself updated with the assessment applied in various language centre courses will be suggested at the end of the article. This is the KORKKI-database which besides general information on language courses will contain information on how the assessment of language proficiency is done.

This first report considers only the main principles used in oral skills testing: the kind of assessment used, the use of exemption tests and the grades given, accompanied by the teachers' comments on the usefulness of the practices used at their centre. The first report will be followed by more detailed articles presenting the problems reported by the teachers, together with examples of the tests used for exemption purposes or as final tests. An important issue will be the various assessment criteria in use at different centres. Later the writer will present an overview of the approaches there are in the testing literature to some of the problem areas found out in the survey.

The survey is not comprehensive because all the teachers were not interviewed in all centres, so it is possible that some of the variation in the practices within language centres has escaped the attention of the writer. Furthermore, most of the teachers surveyed taught English, and only a few other teachers were interviewed. However, the survey should be rather representative as far as the oral testing of English is concerned, but since much of it is already known to the teachers I assume the most interesting part of the report will be the teachers' comments on the present testing practices. Any specifications and corrections from the teachers are warmly welcome to complement the findings of this study.

First, the main points discussed below are presented in the form of a table:

SUMMARY TABLE OF THE MAIN FEATURES OF ORAL SKILLS TESTING

("Assessment" applies mainly to conversation courses only)

CENTRE	PLACEMENT/ EXEMPTION TEST	ASSESSMENT IN COURSES	GRADES
Helsinki	yes + interview	continuous	pass/fail
Joensuu	yes + interview	continuous (for problem cases a final test)	pass/fail + comment: satisfactory, good, excellent
Jyväskylä	no	continuous	satisfactory, good, excellent (tt, ht, et)
Kuopio	no	continuous	pass/fail
Lapin korkeakoulu	no	continuous	pass/fail
Lappeenranta (technical)	no	continuous in speaking; final test in listening & reading	pass, fairly gd, good, very good, excellent
Oulu	yes, in most faculties	continuous or cont. and a final test	pass/fail; some use fail, satis- factory, good
Tampere	no	continuous and a final test	1-, 1, 1+, 1½, 2, 2, 2+, 2½, 3-, 3
Technical	no	continuous and a final test	1 to 5
Turku	yes + interview in some fields	continuous and tests during the course	pass/fail
Åbo Akademi	yes + interview	continuous and a final test	pass/fail

The table describes three central issues in oral skills assessment that appeared to differ at the language centres: the existence or lack of an exemption test, the form of assessment during the course and the grading. Other important points include

the kinds of criteria used and the test types, but these will be dealt with in subsequent reports.

The first impression one gets from the table is that oral skills testing varies considerably from one language centre to another and even within individual centres. In about half of the centres the courses are preceded by an exemption or placement test (the terms used vary at different centres) whereas in the other half there is no such test. The exemption test is not usually compulsory but in some centres the students are strongly recommended to take it.

In the centres that use a placement test the test is usually complemented by an interview for those who passed the placement test. The interview is used to exempt from the course those who clearly do not need further teaching. Thus, exemption takes place in two stages.

An interview test is also used in the centres that do not have an official placement test as an unofficial measure for those students who ask to be exempted from the course on grounds of their advanced language proficiency. These students are usually those who have been exchange students in English speaking countries.

Continuous assessment appears to be a common feature of oral skills testing everywhere, though it is often complemented by a final test at the end of the course. However, the perceived uniformity may not be as great as it first appears.

The concept of "continuous assessment" seems to have varying meanings at different language centres. The term seems to be used to refer to procedures that are not similar neither in quantitative nor qualitative terms. By quantitative differences I mean that sometimes the term denotes a procedure where only two or three tests/tasks per term are marked; sometimes, however, the term means assessment in which the teachers take notes of the students' proficiency almost every time they meet. The problem is: How many times should assessment take place before it can be called continuous ?

In addition to the quantitative difference there is also a qualitative difference in the use of the term: continuous assessment can refer to formal, "objective" tests or informal, "subjective" assessment during the course.

Continuous assessment can refer to procedures in which two or more ordinary tests are given to the students. These tests may not necessarily differ much from those that are used as exemption or final tests, and they may be partly written, partly oral. Concepts such as objectivity and formality could be associated with such tasks. Then there are totally oral tasks that are used as formal tests, but that are thought to be less objective to assess than ordinary tests. Examples of these are presentations, which are indeed sometimes called "formal presentations". All of these oral or semi-oral procedures are recognized as tests proper by both teachers and students.

At the other end of the formality and objectivity continuum of continuous assessment there are tasks teachers use when they assess their students informally. These communication simulations are not usually called tests because of the relatively informal and relaxed atmosphere that is characteristic of them. Typically the students need not prepare for these tasks so thoroughly as for ordinary tests. In some centres informal tasks are complemented by a few small formal tests.

It is evident that the differences in interpretation of continuous assessment discussed above are not clear-cut, rather they represent continua. As the number of assessments can vary from 2 to n, there is also a continuum in the objectivity vs. subjectivity and formality vs. informality of the procedures used.

Continuous assessment that does not make use of ordinary tests can also vary as to how analytic or holistic it is. By this I mean that in some cases the teacher takes notes each time he or she wants to assess the students and then calculates an average to give a final grade. On the other hand some teachers may not take any detailed notes at all, but keep the assessment criteria on their minds and give the final grade on the basis of an impression they have formed during the course. This is actually part of the use of assessment criteria and will be considered in more detail in the next report.

What is problematic with the various interpretations given to continuous assessment is the confusion caused when the term is used to refer to procedures that in fact differ considerably from one another.

The grades given on the basis of assessment also vary in different centres. Some use only pass or fail, other have 3 to 10 point scales of proficiency. In certain centres the official policy of giving only pass or fail grades is modified by giving comments like "excellent" with the pass grade, or totally changed in actual practice so that the "pass" is always substituted for "satisfactory", "good" or "excellent".

Teachers' satisfaction with the existing principles of testing

The teachers were asked to tell about any problems they might have with their testing procedures in general, so that it is natural that not all of them mentioned problems related to the three issues considered here. However, most of them expressed their opinion on some of these matters. The general tendency seems to be that very few teachers were thoroughly satisfied with their testing and the guidelines they have to follow.

The teachers did not find the idea of exemption testing very problematic because only a few commented on that. One teacher argued that the test is useful because it enables him to know the number and level of the students who would take part in the course. Two or three teachers were not convinced that the exemption tests could exempt the right people.

The issue of the form of assessment was much more controversial. First I will deal with the opinions of the teachers who had found problems in the use of continuous assessment. In Joensuu the teachers were satisfied with continuous assessment but said it might be necessary to complement it with a final test to assess problem students and to decide borderline cases. It was thought that a final test would motivate the students (to give their best performance presumably), although it was admitted that the students did not like to have a test. Some of the teachers in Jyväskylä also wanted to have a final test because continuous assessment is not "concrete" enough and gives the teachers nothing on paper to show the students. They obviously consider continuous assessment less face valid than a test because it is considered less objective. A similar view was held by teachers in Rovaniemi. One teacher from Tampere had doubts about the use of continuous assessment in big groups.

However, most teachers did not bring up any problems related to continuous assessment; teachers at the Helsinki language centre seemed to have had the most positive experiences in the use of the procedure. Two teachers from Helsinki and Oulu mentioned the students (especially the weak ones) like continuous assessment very much. The teachers in Oulu were not happy with the final test that some of the faculties insist on: as a result the test result was weighed less than continuous assessment, or simply ignored.

One teacher mentioned that it would be useful to have a generally accepted oral skills test but that on the other hand not enough is known about oral skills to develop such a standardized test.

The last issue, the grading, also produced widely differing comments. It seemed that some centres that used only pass/fail grading were in favour of having a more detailed system; on the other hand some teachers using fine distinctions in grading wanted to simplify the assessment scale.

Some of the teachers in Oulu wanted to have a finer grading system to be able to motivate students by rewarding the good ones with better marks than just "pass". In fact some of them give the students other grades besides pass and fail. Obviously the teachers in Joensuu feel the same way because they comment the passes by attributes such as "good" or "excellent". One teacher in Helsinki found it problematic to decide where to place the passing boundary in the courses. One teacher in Jyväskylä thought the three grades used there were not quite enough.

On the contrary, teachers at the Tampere university language centre felt that the very fine grading they had to use caused a lot of unnecessary work. They pointed out that the numbers are meaningless to the students because no descriptions of the skills go with them. The number provides no feedback to the student.

It would be interesting to know whether students feel that one word, say "good", gives them more information (feedback) on their proficiency than a number such as "2" which is supposed to mean the same as "good".

One problem which became very clear during the survey was

the fact that many teachers do not know where the rules they are supposed to follow in their assessment come from (e.g. "there must be a final test", or "only pass/fail grading should be used"). They do not seem to have been told whether the guidelines for testing are issued by the language centre, the faculties or the university in general. Furthermore, at some centres teachers do not seem to have been given the reasons for the rules they are to follow. On the basis of this language centres need to give more information to their teachers about the guidelines for testing and their origins.

It appears some centres may even not have any guidelines of oral skills testing to give to their teachers, because a few teachers complained that they had received no instructions at all as to how to do the assessment. They felt to have been left completely on their own in this matter and felt unsure about the validity of their assessment.

A closely related problem was brought up by a few teachers, namely that oral skills courses are based on insufficient needs analyses and have no defined goals - the existing goals were considered to be absolutely too vague to have any practical value.

The KORKKI database - a way to keep up to date in testing ?

The KORKKI is a database that contains fairly detailed information on language centre teachers and courses. The database enables the language centres to obtain information on other centres simply by switching on their computer terminal or micro-computer that is connected to the inter-university communication network. It is planned that the database will be updated by the language centres themselves because they know best all the changes in the staff and courses. The database will also contain some information on testing in the various courses.

The contents of the course requirements and testing will be approximately the following:

- 1) Literature to be examined (in addition to the texts that may be read in class)

- 2) Homework
- 3) Attendance requirement
- 4) Optional ways to do the course: e.g. studies elsewhere, an exemption/ placement test, exemption by the teacher
- 5) Assessment methods: a final test, continuous assessment, attendance
- 6) Level (of proficiency) that the student has to reach in the course; it can be compared to e.g. high school level.
- 7) Grading: e.g. pass, fail

This information allows the language centres to follow major changes that may take place in testing practices in the other centres. In its present form the database does not reveal minor alterations in teaching or testing, but such detailed information may not be necessary in the first place. It is possible that the testing section in the database will be slightly enlarged to include information about assessment criteria etc., if this kind of knowledge is needed by the centres. Feedback from both oral skills and reading teachers would be welcome in deciding how much and how detailed information about assessment should be fed into the database.

Thus, surveys such as the one carried out by the writer may not be necessary in the future, if the information in the KORKKI-database is updated: charting the overall situation can be accomplished by anyone in the language centres practically at no cost.

Maisa Martin
Korkeakoulujen kielikeskus

SKRIVANDE - SYMPOSIUMI KIRJOITTAMISEN OPETUKSESTA

Ruotsin soveltavan kielitieteen yhdistys ASLA järjesti pohjoismaisen kirjoittamisen opetusta koskevan symposiumin Uppsalassa 10. - 12.11. 1988. Mukana oli noin 170 kirjoittamisen opettajaa ja tutkijaa pääasiassa Ruotsista, mutta myös kaikki muut pohjoismaat olivat edusteilla. Esitelmiä oli kolmen päivän ajan rinnan kolmessa salissa, niin että tässä yhteydessä voin käsitellä vain muutamia omasta näkökulmastani mielenkiintoisimpia.

Päivien avausesitelmässä Ulf Teleman Lundin yliopistosta käsittelee metatiedon vaikutusta kirjoittamisprosessissa. Hän nimesi ja tiivistä kiintoisalla tavalla monia seikkoja, joista moni kirjoittamisen opettaja varmasti on oppilailleen puhunut, mutta joiden merkitystä ja keskinäisiä yhteyksiä ei välttämättä ole tullut ajatelleeksi. Metatietoa ovat mm. tiedot kirjoitelmien yleisestä rakenteesta ja rakenteen ja kirjoituksen tarkoituksen suhteesta, argumentaation yleisen kulun tunteminen, tieto lukijasta ja tieto omasta kirjoittajatyypistä ja omasta kirjoitusprosessista. Teleman suhtautui epäillen tekstilingvistiikan ja kognitiivisen psykologian antiin näiden seikkojen tutkimisessa, kun taas retoriikan ja stilistiikan alalta saattaisi löytyä tarvittavaa tietoa. Koska kirjoittaminen kuitenkin on pohjimmiltaan oman kokemuksen yleistämistä, tarvitaan "paljasjalkatutkimusta" selvittämään, mikä metatieto ja miten esitettynä parhaiten palvelisi kirjoittamisen opetusta.

Lita Lundquist Kööpenhaminan kauppakorkeakoulusta tavallaan vastasi esitelmässään Telemanin tekstilingvistiikan kritiikkiin. Hän käsittelee semanttisen, pragmaattisen ja tekstuaalisen konsistenssin vaatimuksia suhteessa tekstin tulkintaan. Teoreettisen esittelyn lisäksi hän käsittelee koetta, jossa selvitettiin neutraalin ja asennetta ilmaisevan otsikon vaikutusta tekstin argumentaatorakenteen tulkintaan.

Kay Wikberg Oslon yliopistosta ryhmitteli suuren joukon tekstikappaleen määritelmiä eri kriteerien suhteen. Hän tarkasteli myös kappaleen rakennetta makrostruktuurin osana ja esitti joukon seikkoja, joiden suhteen kappaletta voidaan arvioida. Kriteerien merkitys vaihtelee eri kulttuureissa.

Useat esitelmät käsitelivät koulun kirjoittamisen opetusta. Thomas Hansson puhui tehokkaan lakonisesti lukion kirjoittamisen opetuksen teorian ja todellisuuden yhteentörmäyksestä ja Karin Aijmer englanniksi kirjoittamisen kehittymisestä yläasteella. Loppuponneksi jäi vieraan kielen kieliopin tuntemuksen tärkeys kirjoittamisen opetuksen edellytyksenä. Näitä ja lukuisia muita koulukirjoittamiseen liittyneitä esityksiä yhdisti norjalaisen Olga Dysthen plenumsitelmä kirjoittamisesta opetusmenetelmänä. Hän esitteli laajaa kokeilua, jossa erityyppisiä kirjoitus-tehtäviä käytetään useiden kouluaineiden opetuksessa.

Toinen aihekokonaisuus oli tietokoneiden kirjoitusohjelmien vaikutus kirjoittamisprosessiin. Kerstin Severinson-Eklundh on mukana Tukholman teknisen korkeakoulun projektissa, jossa tutkitaan laajasti ja monipuolisesti automaattisen tietojenkäsittelyn vaikutusta työelämään. Kirjoittamisen tutkimus on yksi projektin neljästä pääalueesta. Severinson-Eklundh esitteli tietokoneohjelmaa, jonka avulla kirjoittamisprosessia voidaan tarkastella monesta näkökulmasta. Ohjelma merkitsee kirjoittamisen aikana muistiin kaikki kirjoittajan käyttämät ohjelmakäskyt sekä kirjoittamiseen ja taukoihin käytetyn ajan. Lopuksi se tulostaa tekstin, sekä viimeisteltyinä että käskyineen ja taukoineen, ja laskee eri toimintojen määrät ja niihin käytetyn ajan. Kirjoittaja itse voi tulosten perusteella halutessaan arvioida ja kehittää kirjoittamistapaansa. Kirjoitusprosessin tutkija taas saa ohjelman avulla aivan uudenlaista tietoa kirjoitustapahtumasta, ja kirjoitusohjelmien kehittäjä taas voi arvioida käskyjen tarpeellisuutta ja käyttökelpoisuutta.

Samassa projektissa on tutkijana myös Eleanor Wikborg, joka on tehnyt työpaikoilla tapaustutkimuksia tekstinkäsittelyn vaikutuksesta kirjoittamisprosessiin. Tutkimuksissa tuli esille hyvin erityyppisiä lähestymistapoja. Pelkän ruututyöskentelyn ja paperille tulostettujen väliversioiden käytön suhde, samoin kuin kynän ja paperin käyttö luonnostelussa herättivät runsaasti keskustelua; joka työskentelytavalla oli omat puolustajansa ja vastustajansa.

koulutuksen muuttamista niin, että opettajia valmennetaan nykyistä paljon analysoivampaan kirjoittamisen ohjaukseen.

Yleisöstä suuri osa oli ruotsalaisia äidinkielen opettajia. Suomalaisia oli mukana valitettavan vähän, varsinaisia suomen kielen opettajia ei tietääkseni yhtään. Ehkä tieto ei ollut levinnyt, ehkä kirjoittamisen opetusta pidetään niin kielestä riippuvaisena, etteivät suomenkieliset olleet innostuneet mukaan. Kaikkien kuulemieni esitelmien sisältö päti kuitenkin kieleen kuin kieleen - kirjoittamisen opettamisen ongelmat ovat selvästi paljon samanlaisempia kuin tavallisesti kuvittelemme.

Vivian Paganuzzi
Kuopio University

6TH NATIONAL ENGLISH ORAL SKILLS WORKSHOP 1988

FINLAND-SWEDEN WORKSHOP FOR TEACHERS OF LSP

SUMMARIES OF THE WORKSHOPS

The Simulation Workshop
Vivian Paganuzzi

The intention was to examine briefly a ready-made simulation called GERA and produce modified versions of this, suitable for use with students of various disciplines. (See the October 1984 issue of the *ELT Journal*, vol 38 no. 4, for details of GERA.) The simulation involves the participants, who are candidates for a high-level job, getting together to decide who is the best qualified for the post, under the supposed scrutiny of observers. This kind of exercise is in fact used by many organisations as part of their selection procedures: the idea is not that the group's decision should be accepted by the organisation and the "winner" actually appointed, but to give the candidates a chance to show how well they can work with a team to reach sensible decisions.

There wasn't enough time to produce complete simulations, but our three groups did manage to make a start on modifying GERA for students of medicine, economics and (I think) business studies. As one participant said, it was encouraging to find that this was easier than one might have thought.

For further information about simulations which may be suitable for your students, or which may be modified for them, here are some books and addresses:

- Leo Jones: 1. *Designing Your Own Simulations* (Methuen, 1985)
2. *Eight Simulations* (Cambridge, 1983)
3. *Six Simulations* (Basil Blackwell, 1987).

R. E. Horn & Anne Cleaves: **The Guide to Simulations/Games for Education and Training** (Sage Publications, 1980). This is worth looking at for the 25 evaluative essays on simulations in several fields. But the list of simulations is out of date, and many of them are no longer available.

Simile II, 218 Twelfth Street, PO Box 910, Del Mar, California 92014: they distribute several simulations, including an "ethics game" called "Where Do You Draw The Line?".

The Association for Science Education, College Lane, Hatfield, Herts., US, distributes eg **Marimbian Health Service Project** and **Dental Health Project**.

SAGSET (The Society for the Advancement of Games and Simulations in Education and Training) produces a resource list with details of simulations in a number of fields and an up-to-date bibliography. SAGSET, Centre of Extension Studies, University of Technology, Loughborough, Leicestershire LE11 3TU, UK.

The material produced by the groups in this workshop is available to anyone interested: please contact me at Kuopion yliopiston kielikeskus, PL 6, 70211 Kuopio. Please contact me too if you're interested in sharing simulations, or ideas for modifying them.

The Writing Workshop
Eleanor Wikborg

In my lecture the evening before I introduced an adaptation of the prewriting activities which were developed by the Bay Area Writing Project in the 70's to the LSP students. In the workshop I demonstrated an alternative method. This method has been developed by Rise B. Axelrod and Charles R. Cooper in **The St. Martin's Guide to Writing** (New York, 1985) and believes in structuring the preparatory activities for an essay far more extensively than the Bay Area variant does. The structuring consists of a whole battery of questions designed to familiarize students with the conventions of the particular genre they are engaged in.

The workshop was devoted to the topic **Making a Proposal**. Each participant was asked to list the groups or organisations

she/he belongs to on the left side of a page and then list a number of problems connected with each one. Each participant then brainstormed one of these problems, and then answered, in writing, a whole series of questions, half of which concerned the further specification of the problem (e.g. What caused it? What effects has it on group members?) and the other half on the proposed solution(s) (e.g. What are its advantages/disadvantages? How would you answer such counter-arguments as: "We can't afford it", "People won't do it"?) The final series of questions form guidelines for peer group response to first drafts. Students are asked to comment, again in writing, on a class-mate's draft by answering such questions as "Which are the most/least convincing reasons for the proposal?", "Is it clear how it is to be implemented?". They are also asked to pick out effective and/or vague expressions.

There was a good deal of discussion of the method, with about half the group feeling that a modified version of this exploratory questioning might well prove useful, and the other half feeling that such a formidable array of questions might discourage writers when they felt unable to answer. At least the most vociferous of the participants preferred the Bay Area method for encouraging spontaneity and therefore making students enjoy the writing task more.

The CAL Workshop
Gordon Roberts

In the workshop, we looked at some computer assisted learning programmes which had been developed to help students understand more about physics and about building a gas pipeline. The programmes were based upon a learning through doing approach, and so we did, and we learned. Some of the workshop participants acted as observers of what was happening on a linguistic level. Discussion then followed.

The trend of the discussion was that from an ESP point of view, these programmes had a lot more to offer than many of the programmes developed particularly for ELT purposes. Some felt that a lot of preparation work was required of the teacher,

others felt that the programmes had a lot to offer in terms of language practice, simply by making the students go through the programmes in groups. In the latter case, matters related to classroom management were discussed: for example, we discussed the technique of having a dumb operator, performing the instructions of the other group members.

The question of where to find suitable programmes came up. Being constantly on the lookout was the answer, and we solemnly swore to keep each other informed of finds, using the central organisations as information channels. A recipe for good programmes seems to be cooperation between educational bodies, who have the pedagogic foundations, and industry, which can finance the project.

The Conference Presentation Workshop Beryl Sandlund

The "Conference Presentation" group in fact concentrated more on the preliminary language training and practice needed in the early years of study to ensure that eventually presenting a conference paper in English and taking part in an international conference is considered a reasonably easy thing to do and is done well. Different ways of encouraging exchange of ideas and information were discussed, and ways of strengthening discourse competence, sociolinguistic competence and strategic competence were compared. Some material for encouraging familiarity with conference phraseology and techniques was distributed. The role of feedback and the best ways of using video facilities were also discussed. This was an interesting topic which could perhaps be explored further using appropriate video material. This time unfortunately, due to a technical hitch, this was not possible. In general it seemed that "conversation lessons" were not the uphill struggle they sometimes have the reputation of being, and that with clear goals, methods and materials (all of which the oral skills workshops over the years have played a large part in providing) they are productive and even enjoyable.

The Suggestopedia Workshop David Bergen

The first half of the workshop on suggestopedia consisted of a mock lesson in order to give those who had had no personal contact with the method a feeling for it. Afterwards the various steps were discussed. Since there were a few other teachers who had received training in the use of suggestopedic methods, it was possible to compare experiences. It was stressed that suggestopedia can be seen as a framework in which many of the activities we all know as good teaching can be done, with the advantage that the students are more receptive and (according to Lozanov) better able to remember and process the language component for active use later in new situations. One of the main advantages is the positive attitude toward learning in general and language learning in particular which the method seems to produce universally.

The LSP Workshop Joan Nordlund

There were two separate sessions. The first part was "leader-centred". The concept of a General English - ESP continuum was examined and discussed. ESP is often associated with the communicative approach to teaching, but this is not always evident in practice - if we take "communicative" as implying "negotiation between all parties involved in the learning process". Needs analysis does not always take into account the views of the learners. Traditional ESP courses neglect the development of communicative skills. Learners are often expected to work with uninspiring material which has no clear communicative function. Materials which may be inspiring to the learners may not be fully understood by the teacher (Hutchinson & Waters, 1984).

Needs analysis may identify required levels of competence in specific areas, but course materials can only incorporate a (possibly trivial) sample of target language. Learners should rather be given the capacity to handle communication in the

target situation, the tools to generate the language required. These tools are not only linguistic. Socio-cultural factors are also involved, as is everyday technical knowledge.

Coffey's main criterion in course design is authenticity, but Hutchinson & Waters suggest that a more important criterion is whether the language practised will increase learning (and the capacity to generate appropriate language). The mere presence of subject-specific material does not guarantee motivation. The content can only be a vehicle for language practice. If subject-specific information is used, it must be challenging to the learner in content and language - and this may present problems for the teacher.

It was my objective to stimulate discussion about needs analysis and the use of authentic material. The first session had seven participants and it was not necessary to form two discussion groups. Much of the time was spent on "authenticity" and we tried to formulate some definition of it. As with most things, it is not as clear-cut an issue as it might appear! The best we could come up with was that material can be called authentic if students feel it is meaningful - so what is authentic for one group may be inauthentic for another.

The second session had twelve participants and two discussion groups were formed. Time was short and space was inadequate. Similar ideas about authenticity were tossed around. It was generally concluded that needs analysis is central to ESP, although some people felt it was inappropriate for them for various reasons. There was no time to think about how to set up a needs analysis.

References:

Coffey, Bernard: ESP - English for Specific Purposes in "Cambridge Language Teaching Surveys 3" edited by Valerie Kinsela, CUP 1985.

Hutchinson, Tom and Waters, Alan: How Communicative is ESP? in ELT Journal volume 38/2, April 1984

Pertti Sirviö
Helsingin yliopisto

KIELISTUDIOPÄIVÄ TURUSSA 29.10.88

Suomen kielistudioyhdistys - Finlands IS-läraryörening r.y. järjesti lauantaina 29.10. kielistudiopäivän Turun yliopiston kielikeskuksen tiloissa.

Etelä-Suomen ensimmäinen luminen pakkasaamu ei ollut pelottanut niitä lähes 120:tä kielistudioiden parissa työskentelevää, jotka olivat saapuneet ympäri Suomea saamaan kielistudioiden, videoiden ja atk:n kielenopetuskäyttöön lisäkoulutusta. Mukana oli myös av-alan laitevalmistajia ja maahantuojia sekä oppimateriaalien tuottajia esittelemässä kielenopetukseen liittyviä tuotteita.

Aamupäivän ohjelman aloitti Pekka Lehtiö kertomalla uusista medioista ja kielenopetuksesta. Kielistudio itsenäisenä kielenopetusvälineenä näyttäisi olevan muuttumassa ja ilmeisesti jo seuraavien vuosien aikana ollaan siirtymässä "monitoimistudioihin", joissa joustavasti voidaan yhdistää kielistudion, videoluokan ja atk-luokan edut. CD-ROM -levyt ovat tulossa kielenopetukseen; saimme vinkkejä käyttökelpoisilta ja valmiilta vaikuttavista ohjelmaesimerkeistä.

Atk-avusteisen englanninkielen opetusohjelman esitteli Kari Salminen. Hän oli työryhmänsä myötävaikutuksella laatinut vaihtelevan ja mielenkiintoisen opetusohjelman, joka lisäksi oli huomattavan helppokäyttöinen. Elävyyttä tähän ohjelmaan lisäsi äänitemateriaali, joka oli tallennettu digitaalisesti tietokoneen kovalevylle ja joka ohjelmassa toistettuna täydensi ja havainnollisti tehokkaasti ohjelmaa.

Iltapäivän kolme rinnakkaisohjelmaa käsittelivät atk:n käyttöä kirjoittamisen opettamisessa. Tämän ryhmän vetäjänä toimi Brett Dellinger. Näytetunnin venäjänkielen alkeiskurssista piti Riitta Lehikoinen. Luokassa tapahtuvaa videokuvaamista esitteli Kenneth Sjölund.

Päivän päätteeksi Reijo Niemi ja Anders Nygård keskustelivat yleisön kommenttien saattamina kielistudioiden käytöstä ja

kieltenopettajien koulutuksesta. Esille nousivat jälleen kerran sopivan studiomateriaalin saatavuus (tai pikemminkin sen puute), ylioppilaskirjoitusten studioiden käyttöä ohjaava rakenne ja vaikutus, kustantajien kielistudiomateriaaleja kohtaan osoittama laimea kiinnostus, av-amanuenssien tarve jne. Uudet mediat tekevät tuloaan, mutta koulutuksessa on ilmeisiä puutteita; atk:n ja videon käyttö opetuksessa on opettajan omista intresseistä ja ajankäytöstä kiinni. Kielistudiopäivien ohjelmaksi ehdotettiin tekstien työstämistä työryhmissä kielistudiokäyttöön.

Virallisen ohjelman lisäksi monen päivälle osallistuneen anti koostui lukuisista henkilökohtaisten yhteyksien lämmitteilyistä, johon tällaiset tapaamiset tuntuvat käytäväkeskustelujen iloisesta sorinasta päätellen soveltuvan erinomaisesti.

Anna Kyppö

Korkeakoulujen kielikeskus

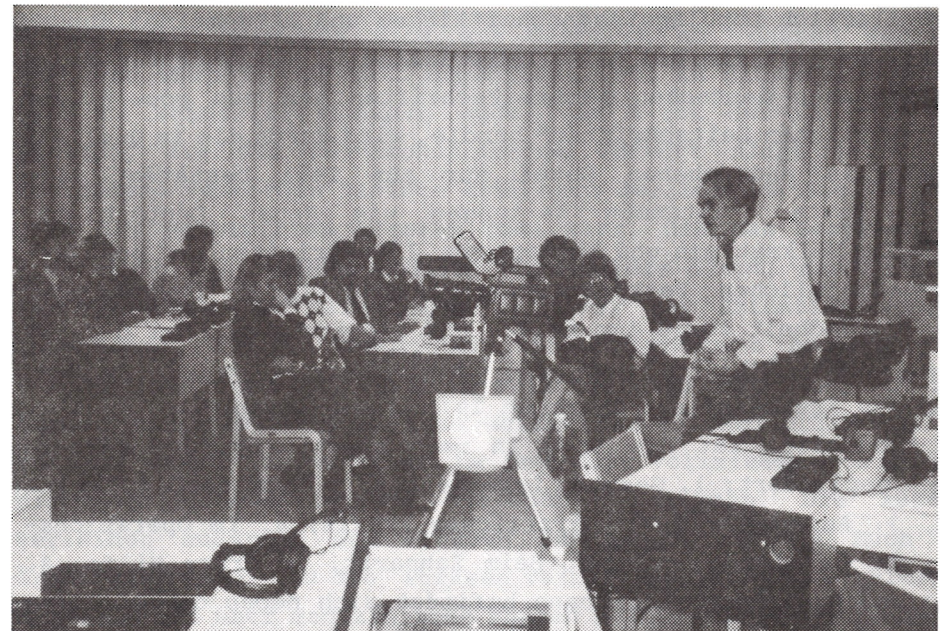
KIELISTUDIOAMANUENSSIEN KOKOUS

Kielistudiopäivää edelsi kielistudioamanuenssien kokous 28.10.1988. Amanuenssit tutustuivat Turun yliopiston kielikeskuksen kehittämään LABLIB-ohjelmaan. Ohjelman tavoitteena on tukea ääni- ja videotallenteiden hakua asiasisällön perusteella. Ohjelmaa on esitelty aiemmin Kielikeskusuutisissa.

Turun kauppakorkeakoulussa amanuenssit tutustuivat uusiin avtiloihin, joita esitteli Pertti Blom. Meillä oli myös tilaisuus nähdä korkealaatuisia saksankielisiä video-ohjelmia, joita Helsingin kauppakorkeakoulun saksan kielen opettajat ovat tehneet yhdessä opiskelijoiden kanssa.

Luentosali on kohta ihan täynnä.

Kenneth Sjölund esittelee luokassa tapahtuvaa videokuvaamista.

KIRJAKATSAUS - BOOKS BRIEFLY

Aleksander Szulc, Sieglinde Czichocki:

DEUTSCH FÜR MEDIZINER

Warszawa 1986, ISBN 83-214-0397-2

Wer sich unter "Deutsch für Mediziner" ein neues Lehrbuch für den fachbezogenen Fremdsprachenunterricht vorstellt, wird nach Einsicht in das Material enttäuscht feststellen müssen, daß dem nicht so ist. Vielmehr handelt es sich um ein Lehrwerk zum Erlernen von Alltagskommunikation. Zur Zielgruppe gehören laut Einleitung nicht nur Angestellte im Gesundheitswesen sondern auch alle an deutscher Allgemeinsprache und medizinischer Terminologie Interessierte.

Woher kommt also der irreführende Titel des Buchs? Wohl daher, daß alle zugrundegelegten Texte zumindest im entferntesten Sinne etwas mit Medizin zu tun haben. Die Texte behandeln Themen zu Gesundheitsfürsorge, Krankheitsverlauf und -heilung auf ausschließlich populärwissenschaftlichem und Allgemeinbildungsniveau. Daß es sich bei allen Materialien um "Originaltexte aus verschiedenen deutschen Fachzeitschriften und aus populärwissenschaftlichen Zeitschriften" handle, wird durch die im Quellenverzeichnis angegebenen Daten nur zum Teil bestätigt. Die Originaltexte entstammen Zeitungen wie Neues Deutschland, Märkische Volksstimme und Wochenpost, Illustrierten und populärwissenschaftlichen Zeitschriften wie FÜR DICH, Sputnik und Deine Gesundheit sowie dem Ärzte- und Zahnärztekalendar der DDR und ähnlichen Publikationen. Als Fachzeitschrift könnte bestenfalls das Krankenpflege-Jahrbuch 1975 angesehen werden.

Inhaltlich ist das Buch in neun Abschnitte zu folgenden Themen gegliedert: 1. Gesunde Lebensweise, 2. Wenn das Kind krank wird, 3. Aus der allgemeinärztlichen Praxis, 4. Im Operationsaal, 5. Das Augenlicht, 6. Beim Zahnarzt, 7. Erste Hilfe, 8. Varia und 9. Anhang. Im Anhang befindet sich neben dem Quellenverzeichnis der Texte ein ausführlicherer Teil zur deutschen Grammatik mit Angaben zur Konjugation der Verben, Deklination der Substantive, Adjektive und Pronomina, zu Präpositionen und Satzsyntax sowie zum Komma in der deutschen Interpunktion.

Angefügt ist außerdem ein kleines Wörterbuch deutsch - polnisch. Die Abschnitte 1. bis 8. sind in jeweils zwei bis sechs thematische Untereinheiten mit folgendem Aufbau gegliedert: An einen "Originaltext" schließen sich z. T. beträchtlich lange Wortlisten deutsch - polnisch an. Dem Wörterverzeichnis folgen Übungen nach dem Schema: 1. Beantworten Sie folgende Fragen zum Text, 2. Wiederholen Sie den Text anhand folgender Stichworte und 3. (-5.) Bilden Sie Sätze nach folgendem Beispiel,

z. B.: "Lehrerin - herausnehmen - Kind - Körbchen
Die Lehrerin nimmt das Kind aus dem Körbchen heraus.
Das Kind wird (von der Lehrerin) aus dem Körbchen
herausgenommen." (S. 50)

Ab Übung 3. kommen auch andere Aufgabenvariationen vor, z. B. "Setzen Sie die in Klammern angegebenen Adjektive in die Sätze ein", "Fragen Sie nach den fettgedruckten Satzgliedern", "Setzen Sie alle Sätze von Übung 3 und 4 ins Imperfekt/Perfekt". Weder eine thematische noch eine sprachliche Progression sind im Material erkennbar.

Zum Lehrwerk "Deutsch für Mediziner" gehören weiterhin zwei Schallplatten oder Kassetten mit Gesprächen. An jede thematische Untereinheit schließt sich ein Gespräch an, dessen Wortlaut nach den Übungen zum Text abgedruckt ist. Zu diesen Gesprächen gibt es keinerlei Übungen, sodaß der Zweck der Dialoge denjenigen, die das polnischsprachige Vorwort nicht verstehen, weitgehend verborgen bleibt. Erst nach der Lektüre des Vorworts wird der verblüfften LeserIn dann klar, daß das Gespräch der Erreichung des anspruchsvollen Übungsziels dient, das außer im Textverstehen vor allem auch in einer der Situation adäquat angepaßten, freien mündlichen Sprachproduktion besteht. Das Gespräch soll die Unterschiede zwischen mündlicher und schriftlicher (deskriptiver) Sprache verdeutlichen. Weiterhin soll es helfen, einen Themawechsel im Gespräch vollziehen sowie über nichtmedizinische Inhalte sprechen zu können. Die Autoren verleihen außerdem dem Glauben Ausdruck, daß das Buch den Grundwortschatz und die Phrasen vermittelt, die die Schüler zur Konversation über medizinische Themen befähigen. Sie hoffen, daß "Deutsch für Mediziner" die Leser interessiert, die ein inneres Bedürfnis haben, die deutsche Umgangssprache zu beherrschen.

Ein wahres Wunderwerk also, das viel verspricht, aber nur

wenig hält. Das Lehrbuch führt nicht in fachsprachliche Denk- und Mitteilungsstrukturen ein, weil diese im Textkorpus nicht vorkommen, und kann also auch keine Handlungsfähigkeit im Fach vermitteln, was nach Buhlmann (1982) Ziel des fachbezogenen Fremdsprachenunterrichts ist. Die traditionelle Übungsgestaltung nach dem Prinzip, Sprachenunterricht = Vermittlung von Lexik sowie Wort- und Satzgrammatik, und die Gespräche allein dürften kaum zum Erwerb mündlicher kommunikativer Fähigkeiten und Fertigkeiten ausreichen.

Dennoch ist das Buch im Kreis der angesprochenen Zielgruppe, also etwa in Diskussionsgruppen an Volkshochschulen, durchaus einsetzbar. Die Textauswahl ist z. T. recht originell (humorvoll ist z. B. der Text "Man muß viel schlucken" aus dem Eulenspiegel, S. 27f) und informativ im Sinne einer Erweiterung der Allgemeinbildung. Die Illustrationen tragen das Ihrige zur Auflockerung des Materials bei (z. B. S. 52):

Literatur

Buhlmann, Rosemarie (1982): Sprachliche Handlungsfähigkeit im Fach als Ziel der Fremdsprachendidaktik. In: Deutsch als Fremdsprache. Materialien des Internationalen Symposiums des Polnischen Neuphilologen-Verbandes und des Internationalen Deutschlehrer-Verbandes in Poznan, 3. - 6. 9. 1981, Poznan.

Sabine Ylönen

Bremer/Kalski/Kowalke/Schinkel:

DEUTSCHE LEHRTEXTE FÜR AUSLÄNDER. MEDIZIN

Leipzig 1987, ISBN 3-324-00142-0

Mit den "Deutschen Lehrtexten für Ausländer. Medizin" liegt nun die lange erwartete, völlig überarbeitete und verbesserte Auflage des gleichnamigen Lehrbuchs von 1968 vor, daß für den studienbegleitenden Deutschunterricht für ausländische Medizinstudenten in der DDR konzipiert wurde. Verändert hat sich nicht nur die Farbe des Einbands, Textauswahl und Übungsgestaltung wurden aktualisiert und methodisch besser auf den fachbezogenen Deutschunterricht zugeschnitten. Die Texte sind nicht mehr adaptiert, wie in der alten Fassung, sondern "Lehrtexte aus Originalquellen". Erfreulich ist der hohe Anteil verwendeter Fachtexte, die vorwiegend aus medizinischen Lehrbüchern und in geringem Maße auch aus Fachzeitschriften stammen. Der immer noch bedeutende Anteil populärwissenschaftlicher Quellen könnte damit gerechtfertigt werden, daß es sich bei der Zielgruppe um in deutschsprachiger Umgebung lebende Ausländer handelt, die Deutsch auch als Allgemeinsprache beherrschen müssen. Lernziele sind laut Vorwort die "Kommunikation mit Kommilitonen, Fachkollegen und Patienten oder auch ... die Informationsgewinnung durch das Lesen von Fachliteratur".

Bedauerlich ist, daß eine Progression im Lehrwerk auf fachlicher und sprachlicher Ebene von den Autoren nicht angestrebt wurde. Hauptprinzip für die Textauswahl waren - wie so oft in Lehrbüchern - "die motivierende Kraft von Themen besonderer oder immerwährender Aktualität". Die insgesamt 34 Lektionen behandeln Themen wie "1. Die Anamnese, 2. Psychosomatische Erkrankungen, 5. Herzinfarkt, 11. Blutspender fördern internationale Solidarität, 18. Anatomie der Leber, 25. Darmverschluss, 31. Vom Nutzen der wilden Natur und 33. Wie steht es um die Nebenwirkungen von Arzneimitteln?" Deutlich zeigt sich auch die für fachlich nicht versierte Sprachenlehrer typische Scheu vor der Benutzung von Fachtexten, z. B. in dem Forschungsbericht aus Medizin aktuell zum Thema "Künstliches Herz", in

dem es um einen Test mit einem 73 Kilogramm schweren Kalb "Rosi" als Versuchstier geht, das einer regelrecht bildhaft vor Augen steht.

Erfreulich ist das Streben nach einer Betonung des Inhalts gegenüber der Grammatik und die damit verbundene "dominierende Stellung des Textes" mit dem Ziel der "Weiterentwicklung des sprachlichen Könnens ... themen- und textspezifisch" und der Vermittlung von "Besonderheiten verschiedener Textsorten" sowie "deren möglichst gründliche Erfassung und partielle Transformation in Äußerungen, die der gesprochenen Sprache zuzurechnen sind".

Gelungen sind die vielseitigen Übungen zum Textverstehen (gezieltes Suchen bestimmter Information, Konspektieren, Protokollieren usw.), zum Bewußtmachen und Anwenden sprachlicher Handlungstypen (wie Definieren, Begründen, Berichten etc., wobei i. d. R. auf verschiedene Ausdrucksvarianten hingewiesen wird, wie es der Sprachrealität entspricht), zur Wortbildung (z. B. zum Erkennen von Wortbestandteilen: Gallenblase - Galle-Blase, zur Bildung von für Fachsprache typischen Wortzusammensetzungen und Substantivierungen: Das Herz ist erkrankt - Herzerkrankung usw., s. S. 88f) und zur Grammatik, besonders wenn sie sich auf das Erkennen und Üben fachsprachenspezifischer Konstruktionen richtet (z. B. "Transformieren Sie die Attributsätze in erweiterte Attribute! Bsp.: Schädigungen der Leber, die nach Alkoholmißbrauch zu beobachten sind, ... - Nach Alkoholmißbrauch zu beobachtende Schädigungen der Leber ...). Auch außersprachliche Merkmale medizinischer Fachsprache (Tabellen, Diagramme) wurden bei der Übungsgestaltung berücksichtigt. Kritisch zu bemerken wäre vielleicht der wenig anspruchsvolle Druck mit fehlendem "Design", was aber nicht den Autoren sondern wahrscheinlich dem Papiermangel und damit dem verbundenen Hang zum Platzsparen zuzuschreiben ist.

Sabine Ylönen

TIEDOTUKSIA - INFORMATION

KORKEAKOULUJEN KIELIKESKUKSEN NAUHOITEPALVELU TIEDOTTAA

Uudet hinnat

Tänä vuonna aloitettiin uusi käytäntö nauhoitteiden hinnoittelussa. Nauhoitteiden käyttäjät osallistuvat nauhoitteiden hankintakustannuksiin. Tämä koskee ensisijaisesti uusia BBC Science Magazine- ja Utbildningsradion -nauhoja. Niiden perushintaan lisätään:

BBC Science Magazine (17/88 alkaen) - 0.20 mk/1 min. + 4,00 mk/ohjelma; BBC Politics of Fear - 10,00 mk/ohjelma; Utbildningsradion - 23,00-27,00 mk/ohjelma;

Utbildningsradion- video-ohjelmissa lisäys perushintaan on toistaiseksi ollut 98,00-115,00 mk, ohjelman hankintahinnasta riippuen.

PERUSHINNAT

ÄÄNINAUHAT

AVOKELA		KASETTI	
kesto	hinta	kesto	hinta
alle 5'	25,-	alle 10'	25,-
6' - 10'	30,-	11' - 20'	30,-
11' - 15'	35,-	21' - 30'	40,-
16' - 20'	40,-	31' - 40'	50,-
21' - 30'	55,-	41' - 50'	60,-
31' - 40'	70,-	51' - 60'	70,-
41' - 50'	85,-	ylä 60'	80,-
51' - 60'	100,-		
ylä 60'	115,-		

VIDEO-OHJELMAT

U-MATIC		VHS ja BETA	
15' - 30'	150,-	15' - 30'	70,-
31' - 60'	200,-	31' - 60'	110,-
		ylä 60'	150,-

Lisäksi veloitamme nauhakäsikirjoitusten ym. oheismateriaalien kopioista 1 mk / sivu.

Anna Kyppö

SLOVAKIN KIELEN KURSSI

Slovakki kuuluu länsislaavilaisten kielten ryhmään yhdessä tšekin, puolan ja Laušitzin sorbin kanssa ja on n.k. "portti slaavilaisiin kieliin". Tämä onkin ymmärrettävää, sillä kattaahan nykyinen Slovakia suuren osan sitä aluetta, josta slaavien kansainvaellus aikoinaan lähti liikkeelle: Karpaattien metsäiset rinteet.

Nykyään Slovakian sosialistisessa tasavallassa, joka Tšekin sosialistisen tasavallan kanssa muodostaa Tšekkoslovakian, asuu 5 miljoonaa slovakia. Lisäksi yli miljoona slovakia on sijoittunut ympäri maailman seuraavasti:

USA	750 000
Jugoslavia	90 000
Unkari	60 000
Kanada	35 000
Romania	24 000
Puola	20 000
Neuvostoliitto	15 000
Argentiina	10 000
Australia	5 000
Brasilia	5 000

Vähäinen määrä slovakkeja asuu myös Ranskassa, Italiassa, Sveitsissä, Bulgariassa, Belgiassa, Isossa Britanniassa, Uruguayssa, Venezuelassa, Chilessä ja joissakin muissa maissa (kuten Suomessa).

Ensimmäisen slovakin kirjakielen loivat slovakien esi-isät 9. ja 10. vuosisadalla eli noin 1000 vuotta sitten. Vanhaa slovakinkieltä käytettiin muinaisessa Suuren Moravian pitkälle kehittyneessä sivistysvaltiossa samassa tarkoituksessa kuin latinaa läntisessä ja kreikkaa itäisessä Euroopassa. Vuodesta 863 vanha-slovakia oli ollut slovakien esi-isien kirjakielenä. Suuren Moravian valtakunnan hajottua ensimmäisellä vuosituhannella nousi latina slovakian rinnalle.

Tšekin kielen kehitys oli alkanut 13. vuosisadalla. Keskisessä Böömissä käytetty tšekin puhekieli muodosti perustan tšekin kirjakielelle. Tšekin kirjakielestä vaikutteita saaden alkoi slovakin kirjakieli kehittyä Slovakiassa.

Anton Bernolak (1762-1813) oli ensimmäinen, joka yritti muodostaa slovakin kirjakieleen sääntöjä. Hänestä tuli Slovakian katolisten käyttämän kirjakielen perustaja. Protestantit tyytyivät kuitenkin käyttämään raamatullista tšekkiä. Ludovit Stur (1815-1856) loi nykyaikaisen slovakian kirjakielen käyttäen pohjana Keski-Slovakiassa puhuttua murretta.

Unkarista tuli 19. vuosisadalla virallinen kieli ja se nousi latinan ja saksan rinnalle kouluissa, laitoksissa ja edustajainhuoneessa. Unkarin kielen hallitseva asema jatkui Slovakiassa aina vuoteen 1918, jolloin Itävalta-Unkarin imperiumi hajosi. Tšekkoslovakian tasavallan perustamisen jälkeen slovakinkielestä tuli Slovakian virallinen kirjakieli.

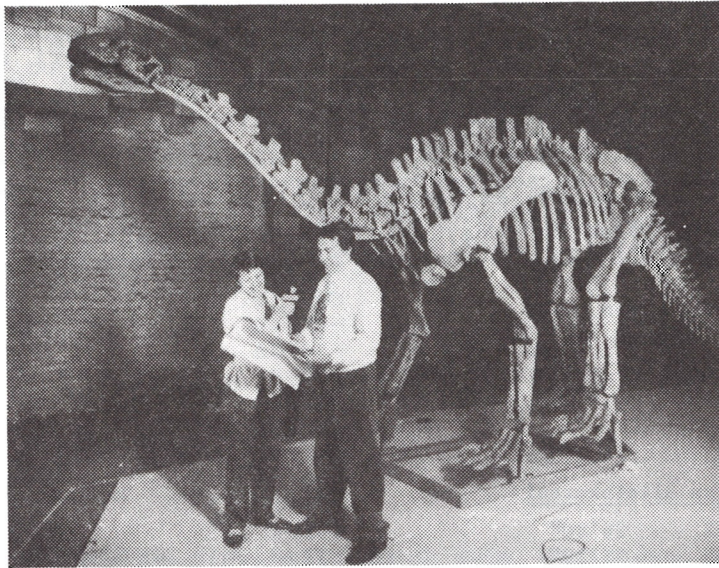
Vuonna 1978 avattiin Helsingin yliopiston slaavilaisen filologian laitoksessa ensimmäinen tšekin ja slovakin lehtoraatti. Samana vuonna kirjoittivat Anna Kusnieriková (nyk. Kyppö) ja Veli Kolari suomalaisille opiskelijoille tarkoitettun slovakin oppikirjan (Slovakin kielen oppikirja, Helsingin yliopisto, 1978). Myös Jyväskylässä slovakin kielen lehtoraatilla on pitkät

perinteet. Itse asiassa tilanne on sellainen, että tällä hetkellä Jyväskylän yliopisto on Pohjoismaissa ainoa, jossa opetetaan slovakia. Niinpä tällä vuosikymmenellä Jyväskylä onkin saanut lähestulkoon yksinoikeuden edustaa Skandinaviaa jokavuotisessa Studia Academica Slovaccassa, jonne saapuu slovakin kielen opiskelijoita vuosittain ympäri maailmaa noin 30 eri maasta. Lisäksi on Jyväskylän yliopiston kielikeskuksessa opetettu muutamana vuotena tšekkiä ja slovakia.

Korkeakoulujen kielikeskus on saanut slovakin kielen kurssin, jota voi tilata avokelana tai kasettina (4 x 60 in). Tätä peruskurssia on saatavana kahtena eri versiona, joista toisessa on englannin- ja toisessa venäjänkielinen oheisteksti. Itse äänite on ainoastaan slovakiksi. Kurssin on laatinut bratislavalainen professori Jozef Mistrik, joka on slovakin kielen ulkomaalaisopetuksen henkinen isä.

Slovakin kielen alkeiskurssi	avokela	kasetti
Oppitunnit 1-2	26'40"	55,-
Oppitunnit 3-5	25'29"	55,-
		40,-
Oppitunnit 6-8a	29'40"	55,-
Oppitunnit 8b-11	28'11"	55,-
		40,-
Oppitunnit 12-15a	30'21"	55,-
Oppitunti 15	30'	55,-
		40,-
Oppitunnit 1-15		330,-
		120,-
oheismateriaali: slovakki - englanti	40,-	
slovakki - venäjä	40,-	

BBC Science Magazine - program of people, events and discoveries from the world of science.

Henry Lowe, head of exhibitions at London's Natural Museum, introduces Dee Palmer, the producer of 'BBC Science Magazine', to Shunosaurus, one of a number of rare Chinese dinosaurs loaned to the Museum by the Institute of Vertebrate Palaeontology and Palaeoanthropology in Beijing. The exhibition of Chinese dinosaurs will be on display in London for the rest of the year.

27/88 Exhibition of Chinese Dinosaurs 5'35"

Uusia äänitteitä

Englanti

BBC Science Magazine:

44/88 A New Theory about Alzheimer's Disease
Burying Radioactive Waste
Stone Age Hunting Techniques
Variability of Clutch Size

45/88 New Work on speciation 7'
The Cholesterol Factor in Heart Disease 7'
The Antarctic Krill 6'10"
Relationship between Death Rates & Women's Parity 4'05"

Ranska

"Le Marseille des années 50" 21'30"
"Le cabanon" 20'

Tiedustelut ja tilaukset: 941-292886/Anna Kyppö (ääninauhat)
941-292879/Markku Helin(videonauhut)

TULOSSA:

Korkeatasoisia englanninkielisiä GRANADA TV INTERNATIONAL LTD:n tuottamia video-ohjelmia (VHS).

Korkeakoulujen kielikeskus on hankkinut yksinoikeuden välittää seuraavia korkeakouluopetukseen tarkoitettuja eri alojen videofilmejä yliopistoille ja korkeakouluille Suomessa:

HISTORIA:

GTV 1

I MAAILMANSODAN ALKU (20')

Ohjelma on koottu alkuperäisistä dokumenttifilmeistä ja selvittää tapahtumia, jotka johtivat ensimmäiseen maailmansotaan.

GTV 2

VENÄJÄN VALLANKUMOUS (20')

Alkuperäisistä dokumenttifilmeistä koottu ohjelma kertoo syistä, jotka johtivat vallankumoukseen. Ohjelmassa pyritään näyttämään tapahtumat kuten ne vallankumouksen aikana koettiin.

BIOLOGIA/MAANTIEDE:

GTV 3

GLASIAALISET KERROSTUMAT (20')

Severn-joen varsien maaperä läntisessä Englannissa on synnyttänyt glasiaalista. Todisteet tähän haetaan Wallisin Alpeilta Sveitsistä. Mont Minén laaksojäätikkö kuluttaa ja kasaa aineksia kuten jääkauden mannerjäätikkökin. Tutkimukset maaperän kappaleiden ja hiukkasten koosta ja pyörinyneisyydestä sekä pitku-laisten kappaleiden suunnasta ja kaateesta paljastavat, onko maaperä jäätikön vai sen sulamisvesien jäljiltä.

GTV 4

KEHITTYVÄ KAUPUNKI (20')

Kehä-, sektori- ja monikeskusmalli ovat apuna selviteltäessä vuosisatamme valtailmion, kaupungistumisen, olemusta. Manchester sopii kahteen ensin-mainittuun, Los Angeles kolmanteen malliin. Ohjelma valaisee myös hyvinvoinnin mahdollistamaa muuttoa pois ydinkeskustasta kaupungin laiduille.

FYSIIKKA/KEHIA:

GTV 5

SÄHKÖMAGNEETTINEN SPEKTRI (20')

Lukuisilla demonstraatioilla havainnollistetaan näkyvän valon aallonpituusalueen ulkopuolella olevia säteilylajeja: gamma-, röntgen-, ultraviolettijä ja infrapunasäteilyjä sekä radio- ja mikroaaltoja. Filmissä nähdään monia esimerkkejä eri säteilylajien hyödyntämisestä mm. lääketieteessä ja tekniikassa.

GTV 6 RADIOAKTIIVISEN AINEEN PUOLIINTUMISAJAN MÄÄRITTÄMINEN (15')

Säteilijänä käytetään indiumia, joka tehdään radioaktiiviseksi neutroneilla pommittamalla. Geiger-laskimen avulla mitataan minuutissa emittoituvien elektronien lukumäärä useita kertoja. Oppilaat määrittävät käytetyn säteilijän puoliintumisajan graafisen kuvaajan avulla.

GTV 7 KEMIKAALEJA SUOLASTA 2 (20')

Esitetään jaksollisen järjestelmän vastakkaisilla puolilla olevien alkuaineiden (alkalimetallit ja halogeenit) kemiallista käyttäytymistä. Ohjelmassa valmistetaan alkuaineita, natriumia ja kalsiumia sekä annetaan esimerkkejä metallisen natriumin käytöstä.

GTV 8 POLYETEENI (20')

Ohjelmassa esitellään hiilivetyjen reaktioita, eteenin valmistusta ja reaktioita sekä polyeteenin valmistusta.

Hinta: 500 mk / ohjelma

Tiedustelut ja tilaukset: 941-292 879/Helin

SEMINAARIKUTSU:

VAKKI - Vaasan korkeakoulun käännosteorian ja ammattikielten tutkijaryhmä järjestää IX VAKKI-seminaarin 11-12.2.1988 Vöyrillä aiheesta

Erikoiskielet ja käännosteoria

Seminaariin toivomme esitelmiä esim. seuraavilta soveltavan kielitieteen aloilta: erikoiskielten tutkiminen eri näkökulmista, ammattikielten opettamisen tutkiminen, terminologian ja leksikografian teorian tutkimus, käännosteoria, tietokoneavusteinen kääntäminen (ei kuitenkaan demonstraatiomahdollisuutta) tai näihin aloihin liittyvät aiheet. Seminaariin on kutsuttu 3 ulkomaista vierasta, joista leksikografi Beryl T. Sue Atkins Isosta Britanniaasta on jo vahvistanut tulonsa. Hänen aiheenaan on "Corpus lexicography. A new dimension".

Toivomme, että tällä kertaa kaikilla osallistujilla olisi esitelmä. Muut paitsi kutsuttujen esitelmät esitetään rinnakkaisissa "työryhmissä" (korkeintaan 3 rinnakkain). Näitä esitelmiä varten on varattu aikaa 30 min., josta vähintään 10 minuuttia on varattu keskusteluun. VAKKI-seminaarien periaatteena on ollut, että esitelmä pidetään mahdollisuuksien mukaan sillä kielellä, joka on tutkimuksen kohteena.

Seminaari pidetään Vöyrillä Norrvallan modernin kuntoutuskeskuksen tiloissa keskellä talvista pohjalaista lakeutta. Uimahalli ja valaistu latu ovat käytössämme illalla ja aamulla, joten ottakaa tarvittavat välineet mukaan! Osallistumismaksu on 400 mk, johon sisältyy yöpyminen kahden hengen hotellihuoneessa, täysihoito, linja-autokuljetukset (Vaasa-Vöyri-Vaasa) ja seminaarijulkaisu. Maksukuitit lähetämme yhdessä ohjelman kanssa. Huom! Jos tarvitsette hotellimajoitusta perjantai-iltana Vaasasta tai haluatte lisätietoja ottakaa yhteyttä seuraaviin: Anita Nuopponen, puh. 961-248 155, Britta Klockars, puh. 961-248 153.

Ilmoittautumisten tulee olla perillä viimeistään 15.12.1988 ja esitelmien lyhennelmien viimeistään 20.1.1989.

Vaasassa 7.11.1988 VAKKI-yhdistyksen puolesta:

Gerald Porter
puh.joht.

Anita Nuopponen
sihteeri

Kielten jatko-opiskelijoille ja laudatur-töiden tekijöille Jyväskylän yliopiston Saksan kielen laitoksella Philologica-rakennuksessa. ls. P 312.

13.-14.1.1989

OHJELMA:

- pe 13.1.88 13.00 Avaussanat, vt. prof. Ahti Jäntti (Jyväskylän yliopisto)
 13.15-14.00 Prof. Jarmo Korhonen (Turun yliopisto), Valenztheorie
 im Dienst kontrastiver Verbidiomatik
 14.00-14.45 Dr. Joachim Meinhard (Humboldt-Universität zu Berlin), koreferaat
 14.45-15.15 Kahvitauko
 15.15-16.00 Prof. Klaus Welke (Humboldt-Universität zu Berlin),
 Zur pragmatischen Valenz
 16.00-16.45 Apul.prof. Henrik Nikula (Turun yliopisto), koreferäätti
 16.45-18.15 Jatkokoulutettavat esittelevät töitään
- Ilta: Illanvietto
- la 14.1.88 9.15-10.00 Apul.prof. Marja-Leena Piitulainen (Helsingin yliopisto),
 Valenztheorie und kontrastive Analyse
 10.00-10.45 FK Marja Järventausta (Jyväskylän yliopisto), Semantische
 Rollen als Beschreibungsinventar der semantischen Valenz
 10.45-11.15 Kahvitauko
 11.15-12.30 Kaksi lyhytreferaattia
 12.30-13.30 Lounas
 13.30-16 : Jatkokoulutettavat esittelevät töitään, mahdollisesti pienryhmissä

Ohjelmassa mainittujen lisäksi seminaarissa ovat mukana Dr. Hans Jörg Busch (Karl-Marx-Universität, Leipzig) ja Görand Schöfer (Humboldt-Universität zu Berlin). Seminaari on saksankielinen, keskusteluissa ja konsultaatioissa voi käyttää myös englantia ja suomea.

Osanottajien lukumäärä on rajoitettu 30:een. 10 ensiksi ilmoittautuneen Jyväskylän yliopiston ulkopuolisen jatkokoulutettavan majoituskulut (275 mk hotelli Alexandra) korvataan maksukuittia vastaan, joka on jätettävä la 14.1. Saksan kielen laitokselle. Matkakuja voi anoa omasta korkeakoulusta. Tiedustelut assist. Leena tossavainen, puh. (941) 291617.

Sitovat ilmoittautumiset oheisella kaavakkeella mielellään 16.12.88 mennessä osoitteella

Saksan kielen laitos
 "Seminaari"
 Jyväskylän yliopisto
 Seminaarinkatu 15
 40100 JYVÄSKYLÄ

VIDEO-KURS FÜR DEUTSCHLEHRER VOM 22. - 26. 5. 1989 IN ORIVESI

Das Goethe-Institut Helsinki und das Zentrale Spracheninstitut Jyväskylä veranstalten vom 22. bis 26. Mai 1989 einen Video-Kurs für Deutschlehrer, der in Produktionstechnik und Videodidaktik einführen soll. In Gruppenarbeit lernen die Teilnehmer den Umgang mit der Kamera und produzieren erste eigene Filme für den Deutschunterricht. Die Arbeit in Gruppen wird durch Selbststudium und Vorlesungen vorbereitet.

Veranstaltungsort ist das Kurszentrum Orivesi (Oriveden opisto). Der Kurspreis beträgt 905,- mk, darin sind Übernachtung im Einbettzimmer, Vollverpflegung sowie Sauna- und Schwimmhallenbenutzung eingeschlossen. Ein Teil der Kosten kann eventuell vom Goethe-Institut übernommen werden.

Interessenten werden gebeten, sich rechtzeitig beim Zentralen Spracheninstitut, Sabine Ylönen, Postanschrift, anzumelden (s. Anmeldeformular S. 55), da die Teilnehmerzahl auf 15 begrenzt ist. Ausführlichere Informationen erhalten Sie nach Ihrer Anmeldung.

Anmeldeschluß ist der 28. 2. 1989.

POSTANSCHRIFT:
 Seminaarinkatu 15
 SF-40100 JYVÄSKYLÄ
 FINNLAND

INSTITUTSADRESSE:
 Cygnaeuksenkatu 3
 SF-40100 JYVÄSKYLÄ
 FINNLAND

TEL. 35841-292 885
 TEL. 35841-292 880
 (Durchwahl vom Ausland)

SVENSKA SOM ANDRASPRÅK

Ett symposium om svenska som andraspråk hölls i oktober 1987 i Stockholm och nu har turen kommit till Göteborg.

Avdelningen för svenska som andraspråk vid Göteborgs universitet inbjuder därför i samarbete med LFI (Läraryöreningen för invandrarundervisning) och Göteborgsavdelningen av LISA (Lärare i svenska som andraspråk) till det andra symposiet om svenska som andraspråk.

7 - 8 oktober 1989

Humanisten

Renströmsparken, Göteborgs universitet

Symposiedagarna inleds med föredrag av särskilt inbjudna utländska och svenska föreläsare. Dessa föredrag syftar till att ge en allsidig bild av ämnet svenska som andraspråk vad gäller såväl ämneestetisk som ämnesmetodisk forskning och utveckling, bl a mot bakgrund av aktuell internationell forskning.

Merparten av symposietiden kommer att ägnas åt presentationer av pågående och nyligen avslutade forsknings- och utvecklingsarbeten. Symposiedeltagarna uppmanas därför att anmäla föredrag inom symposiets ämnesområde. Föredragshållarna ombeds sända in ett kort sammandrag av föredraget (högst en A4-sida) som sedan kommer att sändas ut till deltagarna före symposiet. Föredragstiden är 50 min inklusive diskussion. Föredragen kommer att hållas i sektioner som troligen kommer att löpa parallellt.

Föredragen publiceras i bokform efter symposiet och sänds till alla deltagare.

Anmälan om deltagande, med eller utan föredrag, görs

senast den 31 mars 1989

på nedanstående kupong som sänds till (s. 53)
Avdelningen för svenska som andraspråk
Humanisten
412 98 Göteborg

För vidare information, kontakta
Roger Källström 031-63 45 39
Kerstin Nordenstam 031-63 45 31
Gunnar Tingbjörn 031-63 45 67

Eftersom våra lokaler inte rymmer mer än ett visst antal deltagare, måste vi sätta en gräns efter de 300 först anmälda. Deltagaravgiften, 300 kr (inkluderar symposiepublikation, kaffe och en lätt måltid på kvällen), betalas medelst ett senare utsänt inbetalningskort.

The Second British Council Seminar on British Studies

ASPECTS OF BRITAIN TODAY:
A SEMINAR FOR TEACHERS OF ENGLISH AND BRITISH STUDIES

The Seminar will be held on Friday 17 - Sunday 19 March 1989 at

Säästöpankkiopisto
Rantamäki 3
02230 Espoo

The seminar aims to cover a wide range of topics to offer an overview of some key aspects of Britain today. The seminar will take the form of lectures followed by discussion from the floor and will be chaired by **Professor Roger Sell** of Åbo Akademi.

The following speakers have so far agreed to contribute to our seminar:

Ms Jean Aitchison will talk on current changes and future trends in British English. Ms Aitchison is a senior lecturer of Linguistics at the London School of Economics and has produced several books including Language Change: Progress or Decay?

Professor Neil Buxton, Director of Hatfield Polytechnic will talk on British post-war history to provide the historical background to the present political climate in Britain. One of his most recent publications is British Industry Between the Wars: Instability and Industrial Development, 1919-39.

Mr John Cole, BBC Political Editor will consider the political changes in Britain which have occurred since Mrs Thatcher's first government was elected in 1979. Mr Cole is a regular contributor to The Listener and his book The Thatcher Years: A Decade of Revolution in British Politics was published in 1987.

Mr Lasse Lehtinen has agreed to talk on 'Surviving the Tribes of an Island: An Alien in Britain'. Mr Lehtinen is a well known Finnish writer as well as being a Finnish diplomat at the Finnish Embassy in London for several years.

Ms Fay Weldon will speak about the vitality of Women's writing in Britain today. Ms Weldon is herself a prolific writer of novels, short stories, radio dramas and screenplays and has been described as one of the most articulate and fascinating of contemporary British writers.

We hope to have another writer to talk about multi-ethnic writing in Britain and someone to talk about the British media.

The number of places on the seminar is limited and so we advise that those wishing to attend should apply in good time. Registration forms for the seminar may be obtained from the British Council, Erottajankatu 7 B, 00130 Helsinki (tel. 640 505)

The fee for the seminar is

- 800 FIM which includes the seminar fee, accommodation in a double room, all meals from lunch on Friday to breakfast on Sunday inclusive, morning and afternoon coffee or tea.
- 550 FIM which includes the seminar fee, all meals as above (except for breakfast) and morning and afternoon coffee or tea.

The closing date for applications is 3 February 1989.

AILA 1990
9th World Congress of
Applied Linguistics
April 15-21, 1990

Applied Linguistics, International
Understanding, and Peace Education

THE AILA 1990 World Congress in Greece will concentrate on current and envisaged issues in Applied Linguistics; such issues will be dealt with in plenary sessions, section meetings, AILA Scientific Commissions symposia, workshops, and poster sessions. UNESCO, The Council of Europe, AIMAV, and FIPLV have been invited to hold round table discussions focusing on their language projects.

Language, Logic, and Mind

1. Child language development
2. Mother tongue acquisition
3. Memory & learning
4. Neurolinguistics & speech pathology
5. Language disorders & speech therapy
6. Interlanguage
7. Computational Linguistics

Language, Culture and Society

8. Communication problems in society
9. Multilingualism & multiculturalism
10. Language policy & planning
11. Problems in migrant education
12. Minority languages
13. Language & social structure
14. Language and ideology
15. Language and sex
16. Pidgins & creoles

Language Learning and Teaching

17. Methodology in foreign & second language teaching & learning
18. Needs analysis and specification of objectives in language learning
19. Syllabus design
20. Learning and teaching materials
21. Adult language teaching
22. Language teaching for specific purposes
23. Contrastive linguistics & error analysis
24. Technological support in language teaching
25. Evaluation, testing and self-assessment

Interaction and Communication

26. Pragmatics
27. Discourse analysis

28. Stylistics
29. Literature in language teaching
30. Sign language
31. Translation & interpretation
32. Lexicography & lexicology

Participants are invited to submit, before May 1, 1989, abstracts for thirty-minute papers on one of the topic-sections listed above for discussion in the Section meetings.

The abstracts of such papers should be up to two pages long, written in English, French, or Greek, typed on one side of the paper only, and submitted in three copies. They should include:
- name, address, and telephone number of the author(s)
- the topic, chosen from the list of 32 Section topics
- the full title of the paper in the language in which it will be read (all major languages used in AILA Congresses so far are accepted).

Authors will be notified of the International Screening Committee's decision by September 30, 1989.

For further information and the Final Registration Form please contact:
Professor Stathis Efstathiadis
P.O. Box 52
Aristotle University
GR-540 06 Thessaloniki
Greece

August 1989, Hungary
7th European Symposium on LSP in
Budapest. Theme: Comprehension and Com-
munication. Contact: Andras Zcollosy,
Technical University of Budapest,
Erdokarilo ut 15 VII-21, Budapest 1157,
Hungary.

ENGLISH SUMMARY

Eija Ventola, Director of the Language Centre of Helsinki University, has visited C.R.A.P.E.L. (Centre de Recherches et d'Applications Pédagogiques en Langues) in Nancy and C.L.A.B (Centre de Linguistique Appliquée Besançon) in Besançon, France. The central idea of CRAPEL is to combine teaching and research. The students include not only university students but many courses are also offered to adult groups outside the University of Nancy, as well as foreign summer students. The current research projects pursue questions like "How to learn to learn?" as well as problems of learning styles, French and English as foreign languages, and culture as a dimension of language learning.

CLAB organizes intensive courses in French, both on a general level and for specific purposes. It also trains teachers of French as a foreign language, as well as translators and interpreters. Foreign language courses - mainly English, German and Spanish - are taught to French students.

Maisa Martin of LCFU participated the symposium on writing, arranged by Asla, the Swedish association for applied linguistics, in Uppsala, November 10 - 12. The program contained several papers on textlinguistics in general, as well as applications to teaching writing in schools. Another area of interest was the effects of word-processing on the writing processes of different types of writers and the methods of studying these effects. Also official writing and the writing needs in various offices were discussed.

Pertti Sirviö from the Language Centre of Helsinki University and Anna Kyppö from LCFU report on the annual language laboratory day which was held in Turku October 29, preceded by a meeting of language laboratory amanuenses. The participants heard presentations on "multiple use studios", computer assisted English teaching, using computers in teaching writing, and video-filming in the classroom. There was also a discussion on the use of language laboratories and training of language teachers. The

language laboratory amanuenses became acquainted with LABLIB, a search program for taped materials, and the new AV-rooms of Turku School of Economics and Business Administration.

IX VAKKI-SEMINAARI VÖYRILLÄ 11-12.2.1989

ILMOITTAUTUMISLOMAKE

Palautettava 15.12.1988 mennessä osoitteella:

IX VAKKI-seminaari
c/o Anita Nuopponen
Vaasan korkeakoulu
Raastuvankatu 31
65100 VAASA

Nimi: _____

Korkeakoulu/laitos: _____

Osoite töihin: _____

Osoite kotiin: _____

Puhelin töihin: _____

Puhelin kotiin: _____

Pidän esitelmän aiheesta: _____

Millä kielellä? _____

Olen lähinnä kiinnostunut seuraavista aiheista, toivomuksia ohjelman laatijoille! _____

Majoitus: _____

_____ 2 hengen hotellihuoneessa (Kenen kanssa? _____)

_____ mielellään 1 hengen huoneessa, jos vain mahdollista (obs. riippuu ilmoittautujien määrästä; lisämaksu)

_____ en tarvitse majoitusta (majoituksen osuus vähennetään)

_____ tarvitsen hotellimajoitusta Vaasassa perjantai-iltana.

Huom! Maksukuitit läheiseen myöhemmin, alkää maksako ennen sitä.

"VALENSSI JA KIELTEN VERTAILU"

Ilmoittaudun seminaariin Jyväskylän yliopiston Saksan kielen laitoksella 13.-14.1.1989

Nimi:

Osoite:

Puh. nro:

 Olen halukas esittelemään työtäni pe 13.1. la 14.1.
 Haluan henkilökohtaista konsultaatiota:
aiheesta:
keneltä:

SVENSKA
SOM
ANDRASPRÅK

Jag anmäler mig till det andra symposiet om svenska som andraspråk i Göteborg den
7-8/10 1989

Namn:

Adress:

Tel: Arbetsplats:

Verksam som lärare () forskare () studerande () administratör ()

annat

Jag vill hålla ett föredrag med titeln:

.....
och bifogar här ett sammandrag.

Jag är medlem i LISA () LFI ()

A N M E L D E F O R M U L A R

Hiermit melde ich mich zum Video-Kurs in Orivesi (22. - 26. 5. 1989)
an.

.....
Name Vorname

.....
Anschrift der Dienststelle

.....
Tel.

.....
Privatanschrift

.....
Tel.

.....
Unterschrift

KORKEAKOULUJEN KIELIKESKUKSEN JOHTOKUNTA 1.1.1988 - 31.12.1989

Varsinaiset jäsenet

Tuntiopettaja Raija Hämelin
Helsingin yliopiston kielikeskus

Johtaja Liisa Löfman
Tampereen yliopiston kielikeskus

Johtaja Hans Nordström
Åbo Akademis Språktjänst

Ylitarkastaja Leena Pirilä
Opetusministeriö

Prof. Kari Sajavaara
Jyväskylän yliopisto
Englannin kielen laitos

Johtaja Pirkko Tainio
Tampereen teknillinen korkeakoulu

Apul.prof. Tapio Vaherva
Jyväskylän yliopisto
Kasvatustieteen laitos

Tutkija Helena Valtanen
Korkeakoulujen kielikeskus

Vt. johtaja Tuija Nikko
Korkeakoulujen kielikeskus

Sihteeri: Eila Pakkanen

Varajäsenet

Johtaja Marga Margelin
Joensuun yliopiston kielikeskus

Johtaja Birgitta Vehmas
Lapin korkeakoulun kielikeskus

Lehtori Ullamaija Fiilin
Helsingin yliopiston kielikeskus

Tiedesihteeri Leena Luhtanen
Opetusministeriö

Apul.prof. Raija Markkanen
Jyväskylän yliopisto
Englannin kielen laitos

Tuntiopettaja Heidi Kahanpää
Jyväskylän yliopiston kielikeskus

Apul.prof. Jorma Ekola
Jyväskylän yliopisto
Opettajankoulutuslaitos

Tutkija Markku Helin
Korkeakoulujen kielikeskus